

него, но само на священници-ты ? Ст. 3, 4. 1 Цар. 21 ; 6: Исх. 25 ; 30 : 29 ; 32, 33.

П. Какво бѣше това опроверганіе на пыта-ніе-то на Фарисеи-ты ?

О. Бѣше много силно, защото споредъ законъ-тъ бѣше потребно священници-ти всякоѣж сѣбботѣ да нареждатъ по 12 хлѣба на чистѣхъ трѣлезѣхъ прѣдъ Господа ; тыя хлѣбове бѣхѣхъ прѣсвяти, и когато гы вдигахѣ священници-ты за да нареждатъ другы, тогава само тѣ мо-жахѣ да гы ядѣтъ. А Давидъ който не бѣше священникъ, когато бѣгаше отъ Саула, влѣзе въ Храмъ-тъ и яде отъ тыя прѣсвѣты хлѣбове, и нито Богъ, нито священникъ-тъ го осѣди. За това знайте че въ нужно врѣме простено е да ся не държи буквално законъ-тъ. И ученици-ти ми имать нуждѣ, за това имъ е простено да ядѣтъ.

П. Кой день бѣше когато Давидъ яде отъ священный-тъ хлѣбъ ?

О. Споредъ както ся разумѣва отъ 1 Цар. 21 ; 6, това бѣше въ истый-тъ день когато полагахѣ топлы хлѣбове, т. е. въ сѣботенъ день. За тѣва отговоръ-тъ Иисусовъ бѣше двойно силенъ. Давидъ не само направи отъ нуждѣ това що не бѣше му простено, но го направи както и ученици-ти Христови въ сѣботенъ день.

П. Какъвъ другъ отговоръ даде Иисусъ Христосъ на Фарисеи-ты ?

О. Или не сте ли чели въ законъ-тъ, че въ сѣботенъ день священници-ти оскверняватъ сѣботѣ-тъ въ храмъ-тъ и непо-винни сѣ ? Но казувамъ ви, че има тука единъ по голѣмъ отъ храмъ-тъ. Ст. 3, 6. Чис. 28 ; 9 : Іоан. 7 ; 22, 23 : 2 Лѣт. 6 ; 18 : Мат. 23 ; 17-21.